שהכניסה לפנים והוציאה לחוץ מהו: מי אמרי' כיון דעיילא קלטה לה מחיצתא או דלמא כיון דהדר הדר, א"א היינו פלוגתא דרבה ורב יוסף דתנן *קדשי קדשים ששחטן בדרום מועלין בהן ג] (*ואם עלו לא ירדו) *ואיבעיא להו (א) ירדו מהו שיעלו רבה אמר לא יעלו רב יוסף אמר יעלו תיבעי לרבה תיבעי לרב יוסף: תיבעי לרבה עד כאן לא קאמר רבה אלא במזבח ד] דחזי ליה מקדש דלא חזי לא מקדש אבל מחיצה אע"ג דלא חזי ליה קלטה או דלמא ה] (אפי') לרב יוסף עד כאן לא קאמר רב יוסף התם אלא דחד מקום הוא אבל הכא דתרי מקומות נינהו לא שנא, תיקו ו] מילתא דפשיטא ליה לרבה בחד גיסא ולרב יוסף בחד גיסא מיבעי ליה לרבי ינאי דבעי רבי ינאי אברי עולת במת יחיד שעלו למזבח (ירדו מהו): ז] היכא דלא משלה בהן האור לא תיבעי לך כי תיבעי לך היכא דמשלה בהן האור מאי, תיקו. איתמר שחיטת לילה בבמת יחיד רב ושמואל חד אמר כשרה וחד אמר פסולה וקא מיפלגי בדרבי אלעזר דרבי אלעזר רמי קראי אהדדי כתיב °ויאמר בגדתם גלו אלי היום אבן גדולה וכתיב °ויאמר שאול פוצו בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש ח] שיהו ושחטתם בזה ואכלתם ולא תחטאו לה' לאכול (על) הדם ויגישו כל העם איש שורו בידו הלילה וישחטו שם מר משני כאן בחולין כאן בקדשים ומר משני כאן בקדשי במה גדולה כאן בקדשי במה קטנה איתמר עולת במת יחיד רב אמר אין טעונה הפשט וניתוח ורבי יוחנן אמר טעונה הפשט וניתוח וקא מיפלגי בדר"י הגלילי *דתניא ר"י הגלילי אומר *עולה שהקריבו ישראל במדבר אין טעונה הפשט וניתוח שאין הפשט וניתוח אלא מאהל מועד ואילך מר סבר מאהל מועד ואילך לא שנא במה גדולה ולא שנא במה קטנה ומר סבר בבמה גדולה אין בבמה קטנה לא תניא כותיה דרבי יוחנן דברים שבין במה גדולה לבמה קטנה *קרן וכבש ויסוד וריבוע בבמה גדולה ואין קרן ויסוד וכבש וריבוע בבמה קטנה, כיור ט] וכנו בבמה גדולה ואין כיור וכנו בבמה קטנה, חזה ושוק בבמה גדולה ואין חזה ושוק בבמה קטנה דברים ששוותה במה גדולה לבמה קטנה שחיטה בבמה גדולה וקטנה הפשט וניתוח בגדולה וקטנה דם מתיר ומפגל בגדולה וקטנה מומין וזמן בגדולה וקטנה אבל י] (ב) נותר והזמן והטמא שוין בזה ובזה: ת"ר מנין לעשות זמן בבמה קטנה כבמה גדולה יא] (אמרה תורה לן ישרף ופיגול ישרף מה פיגול פסול בבמה אף לן פסול בבמה או כלך לדרך זו) דהא אמרה תורה לן ישרף ויוצא ישרף, מה יוצא כשר בבמה, ולאו ק"ו הוא מעופות:

מה

שהכניסה · גרס בדרבי אלעזר שהכניסה לאחר ששחטה בחוץ קלטוה מחיצות לכל דבר גרס במסכת מעילה (דף ג.) אלמא אף קדשים שנשחטו בבמה קטנה שהקריבן בגדולה כל דין במה גדולה נוהג בהן ושמעינן מינה נמי דבשעת היתר במה נמי לא נשתנה דין גדולה מהלכתא יב] ושתי הלשונות דרמי בר חמא פליגי אדרבי אלעזר: שהכניסה לפנים · אחר ששחטה בחוץ וחזר והוציאה: מהו · מי נהוג בה דין קדשי במה גדולה ליטעון בתרומת חזה ושוק וצריך להחזירה לפנים או לא: ה"ג דתנן קדשי קדשים כו' · ולא גרסינן דאיתמר ולא גרס אם עלו לא ירדו ומשנה היא במסכת מעילה: מועלין בהן · ולא אמרינן כמאן דחנקינהו דמי והוי להו כקדשים שמתו דילאו מידי מעילה כדתניא במסכת מעילה: ה"ג *במסכת מעילה והכי נמי גרסינן לה יג] לאו היינו דרבה ורב יוסף דתנן קדשי קדשים ששחטן בדרום מועלין בהם ואיבעיא להו עלו מהו שירדו רבה אמר ירדו ורב יוסף אמר יד] (אם עלו) לא ירדו רבה אמר ירדו דלא דמו לשאר פסולין שפסולן בקדש אלא כמאן דחנקינהו דמי אלמא לרבה לא אמרינן קלוט רב יוסף אמרינן קלוט: דלא חזי לא מקדש · דתניא בפ' המזבח [מקדש] (לעיל פג:) מתוך שנאמר כל הנוגע במזבח יקדש שומע אני בין ראוי בין שאינו ראוי ת"ל עולה *והני לאו ראוי נינהו טו] דלרבה כמאן דחנקינהו דמי: דחד מקום הוא · שהרי בעזרה נשחטו: דבעי רבי ינאי אברי עולת במת יחיד שעלו למזבח מהו שירדו · ה"ג ובמעילה (דף ג:) נמי הכי גרס לה אבל לא ברבי ינאי טז] גרס לה *התם: אברי עולה שנשחטה בבמת יחיד · שלא במקומה הוא לגבי במה גדולה כקדשי קדשים ששחטן בדרום: ה"ג איתמר עולת במת יחיד ששחטה בלילה רב אמר כשר ושמואל אמר פסול וקמיפלגי בהא דרבי אלעזר רמי כתיב גולו אלי היום אבן גדולה בעוד שהוא יום אלמא דלילה פסולה בבמה קטנה והתם במה קטנה הואי שהרי במלחמה היו רודפים אחרי פלשתים וכתיב סיפא דקרא ויגישו כל העם איש שורו בידו הלילה: רב משני כאן בקדשי במה גדולה שהוקדשו ליקרב בבמה גדולה ואע"ג דאקרבינהו בבמה קטנה בעינן יום: כאן בקדשי במה קטנה · קרבו בלילה: ושמואל משני הא דכתיב יום, אקדשים קאי ואפילו בקדשי במה קטנה בעינן יום הא דכתיב לילה בחולין: במדבר · יז] בסיני: מאהל מועד ואילך · שמשם נאמר בויקרא: קרן וכבש ויסוד וריבוע · ילפינן להו בפרק קדשי *קדשים (לעיל סב.) ובמזבח של משכן כתיב כיור וכן בין אהל מועד ובין המזבח כתיב ביה (שמות ל): חזה ושוק · תנופה לפני ה' כתיב בהו (ויקרא ז): שחיטה הפשט וניתוח כו' · דלא אשכחן בהו מיעוטא: דם · לזריקה מתיר את הבשר בזריקה ומקמי זריקה אסירא: ומפגל · פיגול נוהג בהן כדיליף לקמן: ומומין · דלא אשכחן דשריינהו בקטנה: וזמן · לאכילה: אבל נותר והזמן והטמא כו' · סיפא דמתני' היא ולא בברייתא הוא: מנין לעשות זמן · להיות נפסל בנותר: לן · היינו נותר: ופיגולא ישרף · נפקא לן בפסחים (דף פב.) מהן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה היתה לפיכך אכל תאכלו אותה הא (ג) אם לא היתה פנימה ראויה היא לישרף: מה יוצא כשר בבמה · קטנה שהרי כשירה בלא מחיצות אף לן כשר ומעתה לא יהא הזמן פוסל דהא אתיא מהאי דינא כדאמרן: ודין הוא · מדרך אחרת שיהא הזמן פוסל בה:

ומה

אבל בספרים ישנים גרסינן קדשי קדשים ששחטן בדרום מועלין בהן אם עלו לא ירדו ואיבעיא להו ירדו מהו שיעלו רבה אמר לא יעלו רב יוסף אמר יעלו תיבעי לרבה כו' ומיירי במשלה בהן האור להכי לכ"ע אם עלו לא ירדו וכריש מעילה (דף ב:) דאמר רבה אם עלו ירדו מיירי בלא משלה בהן האור ותדע בלא ההיא דמעילה צריך לאוקמא הכא במשלה בהן האור דאי בלא משלה אמאי אמר רב יוסף אם ירדו יעלו הא אמרינן פרק ב"ש (לעיל פג.) כשם שאם עלו לא ירדו כך אם ירדו לא יעלו וכל שכן בשחיטת דרום דגרוע משאר פסולין והכא מיירי בהכניסה חיה וקלטוה כדין במה גדולה להצריך כיהון וריחוץ ידים ורגלים מן הכיור ואם היא שלמים בעי תנופת חזה ושוק ולפי גירסא זו גרסינן בסמוך אברי עולת במת יחיד שעלו למזבח של במה גדולה וירדו מהו שיעלו פירוש דכיון דשחטן בחוץ שמא הוי כמו שחטן בדרום *וגם שמא כיון ששחטה בהיתר בחוץ בבמת יחיד שלכך הקדישה תחילה לכולי עלמא היכא דמשלה האור יעלה *אבל ללשון ראשון דמבעיא ליה בלא משלה ומדמי ליה לשחיטת דרום הלא פשיטא אפי' שאר פסולין דלא גריעי כמו שחיטת דרום אם עלו וירדו לא יעלו כדאמר פרק ב"ש (שם) אם לא משלה בהן האור כשם שאם עלו לא ירדו כך אם ירדו לא יעלו *וצריך לומר הא דקאמר מילתא דפשיטא לרבה ורב יוסף מיבעיא ליה לרבי ינאי היינו לאיכא דאמרי:

הדרן עלך פרת חטאת וסליקא לה מסכת זבחים

לא א מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה ח:

לב ב מיי' פ"ג מהלכות פסה"מ הלכה ז:

מעילה ב.

[גי' הספרים היא גירסת הרמב"ם ועי' ברש"י גירסא אחרת]

מעילה ב:

[עיין תוספות לעיל יד. ד"ה סב"ס תוך עזרה]

נ"ל במסכת מעילה וה"ג במס' מעילה וה"נ גרסי' הכי לאו היינו כו' מועלין בה ולא אמרי' כמ"ד דחנקינן דמי והוה ליה קדשים שמתו דילאו מידי מעילה כדתניא במסכת מעילה ואיבעיא להו עלו כו' נ"ק

נ"א לא שמא כו' נ"ק

נ"ל וללשון ראשון דמיבעיא ליה כו' ול"נ אבל ללשון ראשון נ"ק

נ"ל והנהו לאו כו' נ"ק

לפי גי' רש"י נ"ל רב אמר כשרה ושמואל אמר פסולה

פי' רש"ק

נ"א כתיב אלא רבי אלעזר

חגיגה ו:

[לעיל קטו:]

[לעיל סב. קח:]

רש"ק ת"ע

נ"ל בסיני נ"ק

נ"ל קדשים סב"ד ואח"כ ד"ה כיור וכנו במזבח של משכן כתיב כיור ובין אהל מועד ובין המזבח כתיב ביה סב"ד וכצ"ל נ"ק

הגהות הב"ח

(א) גמ' ואיבעיא להו עלו מהו שירדו רבה אמר: (ב) שם אבל הזמן ונותר וטמא: (ג) רש"י ד"ה ויפולא ישרף וכו' אם לא הובא את דמה אל הקדש פנימה ראויה:

נושא כללי
קליטה

נושא/מבנה
בגמ' תנסה להשוות שאלת ר' זירא בזנין:
• עולת במת יחיד שהכניסה לפנים אחר שחיטתה וחזר והוציאה
מי אמרינן דקלטה מחיצתה
למח' רבה ור' יוסף בזנין:
• קדשי קדשים ששחטן בדרום ועלו למזבח מהו שירדו
מי אמרינן דקלטה מזבח
בגמ' תדחה- כי יש לומר דאין הסוגיות מקבילות: אלא:
תיבעי לרבה
תיבעי לר' יוסף

נושא
שאלת ר' ינאי אברי עולת במת יחיד שעלו למזבח מהו שירדו

נושא
מח' רב ושמואל אי עולת במת יחיד בעי להיות ביום דוקא או כשר אף בלילה

נושא
מח' רב ור' יוחנן אי עולת במת יחיד בעי הפשט וניתוח או לא

מבנה
"דברים שבין"
"דברים ששוותה"
בין במה גדולה לקטנה

נושא
מקור דנותר פסול בבמה קטנה

*נסיון להשוות דיני קליטה שחלה מחוץ לעזרה והכניסה לפנים ל-שחט קדשי קדשים בדרום ועלו למזבח

(*) יש לציין ששאלת ר' זירא לעיל היה בנושא קליטת מחיצות ושאלת ר' ינאי הכא בענין קליטת מזבח דומה לענינם של רבה ור' יוסף

*בתנך כתוב "אל"

* * *

שיטה מקובצת

א] לאו היינו פלוגתא דרבה ורב יוסף וכו' ואיבעיא להו עלו מהו שירדו וכו' פי' אע"ג דפלוגתא דרבה ורב יוסף לאו בהוציאה לחוץ וא"כ הכי בעי למפשט מהתם מ"מ שפיר מצי למיפשט דדוקא התם דלא חזר והוציאה ס"ל לרב יוסף אם עלו לא ירדו אבל הכא דהדר והוציא אפילו רב יוסף מודה דלא קלטוהו מחיצות ולרבה פשיטא מכ"ש ומה התם דלא חזר והוציאה ס"ל ירדו כ"ש הכא דאמרינן כיון דהדר הדר א"נ דלרב יוסף פשיטא אם בקדשים פסולין דהיינו ששחטן בדרום דהו"ל כמאן דחנקינהו ס"ל דאם עלו לא ירדו כ"ש הכא דקדשים כשרין הן דאמרינן קלטוהו מחיצות ולא מיפסל להו מה שחזר והוציאה לחוץ וכה"ג אפשר דגם רבה מודה דקלטוהו מחיצות ודו"ק: ב] תיבות ואם עלו לא ירדו נמחק: ג] להו עלו מהו שירדו רבה אמר ירדו ורב יוסף אמר לא ירדו: ד] במזבח מאי דחזי ליה מקדש מאי דלא חזי ליה לא מקדש: ה] דלמא לא שנא תיבעי לרב יוסף: ו] מילתא דפשיטא ליה לרבה וכו' מיבעי לר' ינאי הקשה יצ"ץ דהיכא קאמר פשיטא לרב יוסף דלא ירדו הא לעיל אמר דבתרי מקומות אפילו לרב יוסף מיבעי והכי תרי מקומות נינהו אברי עולת במת יחיד שעלו למזבח במת גדולה ונראה לפע"ד דמתרצא במאי דבקדשים פסולים אמרינן למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה כ"ש הכא דקדשים כשרין הן דאפילו רבה מודה דלא ירדו א"נ לעיל ששחטו בחוץ והכניסו לפנים לעזרה דבודאי ממקום הפסול לעזרה שהוא מקום קדוש תרי מקומות נינהו אבל הכא מבמה קטנה לבמה גדולה כיון דמשם אחד הן וגם בהרבה דברים ששוו זו לזו כדבסמוך דברים ששותה במה גדולה וכו' כחד מקום דמי ודו"ק: ז] מהו שירדו היכא דמשלה בהן האור לא תיבעי לך כי תיבעי לך היכא דלא משלה בהן האור איכא דאמרי היכא: ח] ואיש שיהו: ט] כיור וכן ואות נ' ו' נמחק: י] אבל זמן ונותר וטמא: יא] מתיבת אמרה עד תיבת אמרה בס"י כל זאת אינו אלא כתוב מיד אמרה תורה לן ישרף כו' עד כשר בבמה יכול לא יהא זמן פוסל בה ודין הוא ומה עופות: יב] ושתי הלשונות: יג] לה הכא לאו: יד] תיבות אם עלו נמחק: טו] נינהו לרבה דכמאן: טז] ינאי כו' · פי' דהתם לא מבעיא דבעייא משם ר' ינאי כדהכא וכו' וק"ל: יז] במדבר במדבר סיני:

כשר